

ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง

ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนประวัติสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘/๒ (๑) และมาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๑๙/๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อำนวยการทะเบียนกลางออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำทะเบียนประวัติสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนประวัติสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน” หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ไม่มีรายการในทะเบียนบ้านหรือทะเบียนบ้านกลาง (ท.ร. ๑๓ และ ท.ร. ๑๔) หรือเอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นที่มีเลขประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ประกอบด้วย

(๑) เด็กที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อน เด็กที่ไม่ปรากฏบุพการี ที่อยู่ในการอุปการะของหน่วยงานสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน หรือบุคคลทั่วไป ซึ่งไม่สามารถแจ้งการเกิดได้เนื่องจากขาดพยานหลักฐานยืนยันถิ่นกำเนิดหรือประวัติของบุคคล และบุคคลที่ไม่อาจขอเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นจะเชื่อได้ว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือเป็นคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่สามารถมีชื่อในทะเบียนบ้านได้

(๒) คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยซึ่งเป็นคนไร้รัฐไร้สัญชาติที่เข้ามามีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในประเทศไทย โดยไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) คนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่รัฐบาลมีนโยบายให้สำรวจและจัดทำทะเบียนประวัติเพื่อการแก้ไขปัญหาสถานะบุคคลและสัญชาติ หรือเพื่อการอื่นใด

“คนไร้รัฐไร้สัญชาติ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีหลักฐานแสดงว่ามีประเทศใดรับรองผู้นั้นว่าเป็นราษฎรหรือพลเมืองของประเทศนั้น หรือเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติของประเทศใด

“ทะเบียนประวัติ” หมายความว่า ทะเบียนสำหรับการลงรายการของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน

“เอกสารแสดงตน” หมายความว่า ใบรับรองตัวบุคคลที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นออกให้กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๕ ปีที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามระเบียบนี้

/ข้อ ๕ ให้นายทะเบียน...

ข้อ ๕ ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อได้รับแจ้งการเกิดหรือขอเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านกรณีเด็กที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อน เด็กที่ไม่ปรากฏบุพการี หรือบุคคลทั่วไป ไม่ว่าเด็กหรือบุคคลนั้นจะอยู่ในการอุปการะของหน่วยงานสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชนหรือไม่ก็ตาม และนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตรวจสอบพิจารณาจากพยานหลักฐานต่างๆ แล้วไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้นั้นเกิดในราชอาณาจักรหรือเป็นผู้มีสัญชาติไทย และไม่สามารถเพิ่มชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน ท.ร.๑๓ หรือ ท.ร.๑๔ ได้ตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เมื่อได้รับคำร้องเพื่อขอมีเอกสารการทะเบียนราษฎรและเลขประจำตัวประชาชนกรณีของคนต่างด้าวหรือคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่ตกหล่นจากการสำรวจจัดทำทะเบียนกรณีของชนกลุ่มน้อย กลุ่มชาติพันธุ์ หรือกลุ่มบุคคลตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนไว้แล้ว หรือเป็นคนต่างด้าวอื่นที่เข้ามาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่มีหนังสือเดินทางหรือหลักฐานอื่นที่ใช้ในการเข้าเมืองตามกฎหมาย และนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นตรวจสอบพิจารณาจากพยานหลักฐานต่างๆ แล้วเชื่อว่าเป็นคนไร้รัฐไร้สัญชาติที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักร

(๓) เมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งตามนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสิทธิในสถานะบุคคลและสัญชาติของบุคคลที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักร และนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้ตรวจสอบพิจารณาข้อมูลจากการสำรวจแล้วเชื่อว่าเป็นกลุ่มบุคคลเป้าหมายตามมติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งนั้นๆ

ข้อ ๖ ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามข้อ ๕ ที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตของสำนักทะเบียนนั้นๆ ตามแบบ ท.ร.๓๘ ก และบันทึกข้อมูลไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียน

นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นอาจกำหนดให้มีการสำรวจคนที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในพื้นที่ของสำนักทะเบียนเพื่อตรวจสอบสถานะทางทะเบียนและจัดทำทะเบียนบ้านหรือทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนก็ได้

ข้อ ๗ การลงรายการในทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน (ท.ร.๓๘ ก) ให้นายทะเบียนจดบันทึกข้อมูลโดยละเอียดตามที่ได้รับแจ้ง รายการใดไม่ทราบให้เขียนข้อความว่า “ไม่ทราบ” แต่อย่างน้อยต้องมีรายการชื่อตัว ชื่อสกุล (ถ้ามี) ที่อยู่อาศัย เลขประจำตัว และวันเดือนปีเกิด หรืออายุ

รายการชื่อตัว ชื่อสกุล และวันเดือนปีเกิด หรืออายุของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนกลุ่มที่มีความผิดปกติหรือพิการทางสมอง ให้ลงรายการตามที่ผู้อุปการะดูแลแจ้ง

รายการที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง ให้ลงเลขที่บ้านของบ้านซึ่งบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนพักอาศัยในช่วงเวลาที่มีการสำรวจหรือยื่นคำร้องขอจัดทำเอกสารการทะเบียนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นที่พักอาศัยเป็นประจำหรือชั่วคราว สำหรับบุคคลซึ่งไม่มีสถานที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่งให้ลงรายการเฉพาะชุมชน หรือหมู่บ้าน ตำบล

/ข้อ ๘ ให้นายทะเบียน...

ข้อ ๘ ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นกำหนดเลขประจำตัวให้คนที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติคนละหนึ่งเลขไม่ซ้ำกัน

เลขประจำตัวของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ประกอบด้วยเลข ๑๓ หลัก แบ่งออกเป็น ๕ ส่วน (๐-๐๐๐๐-๐๐๐๐๐-๐๐-๐) ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ประกอบด้วยเลข ๑ หลักเป็นเลขศูนย์ (๐) เรียกว่าบุคคลประเภทศูนย์

ส่วนที่ ๒ ประกอบด้วยเลข ๔ หลัก หมายถึง เลขรหัสสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่จัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน

ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ รวมกันประกอบด้วยเลข ๗ หลัก หมายถึง ลำดับที่ของบุคคลในแต่ละสำนักทะเบียน โดยสองหลักแรกของส่วนที่ ๓ อาจกำหนดเป็นเลขที่บ่งบอกถึงกลุ่มคนหรือที่มาของการจัดทำทะเบียนประวัติก็ได้ เช่น เลข ๘๙ หมายถึงกลุ่มบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ได้รับการสำรวจจัดทำทะเบียนประวัติตามยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้น

ส่วนที่ ๕ ประกอบด้วยเลข ๑ หลัก หมายถึง เลขตรวจสอบความถูกต้องของเลขประจำตัวแต่ละชุดตัวเลข

ข้อ ๙ เมื่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้จัดทำทะเบียนประวัติและกำหนดให้เลขประจำตัวของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนแล้ว ถ้าเด็กที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติตามข้อ ๖ หรือได้รับการแจ้งการเกิดตามข้อ ๑๑ มีอายุต่ำกว่า ๕ ปี ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำเอกสารแสดงตนตามแบบที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด มอบให้เด็กหรือผู้ปกครองของเด็กไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าเด็กหรือบุคคลนั้นมีอายุตั้งแต่ ๕ ปีบริบูรณ์ ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นจัดทำบัตรประจำตัวตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย มอบให้ผู้นั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ให้สำนักทะเบียนกลางจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ โดยแยกต่างหากจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของคนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร.๑๓ และ ท.ร.๑๔)

รายการทะเบียนประวัติที่จัดเก็บในฐานข้อมูลอย่างน้อยต้องมีรายการตามทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ภาพใบหน้า ลายพิมพ์นิ้วมือ (สำหรับผู้ที่ได้จัดทำบัตรประจำตัวแล้ว) และจะมีข้อมูลที่จำเป็นอื่นๆ อีกก็ได้ตามที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด

กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐมีความจำเป็นต้องการขอข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน นายทะเบียนสามารถคัดหรือคัดและรับรองสำเนารายการข้อมูลให้ได้ หรือผู้อำนวยการทะเบียนกลางอาจอนุญาตให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีความพร้อม เชื่อมโยงข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียนกลางได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด

ข้อ ๑๑ การรับแจ้งการเกิดบุตรของคนที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนเรียกหลักฐานเพื่อตรวจสอบว่าเด็กที่เกิดได้สัญชาติไทยหรือไม่ หากพบว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือเป็นคนไม่มีสัญชาติไทยที่สามารถมีชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน ท.ร.๑๓ หรือ ท.ร.๑๔ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้ง

/รับแจ้งการเกิด...

รับแจ้งการเกิดและเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่หากไม่สามารถวินิจฉัยสัญชาติของเด็กได้เนื่องจากบิดาและมารดาไม่มีหลักฐานราชการ แสดงว่าเป็นคนมีสัญชาติใด หรือบิดาหรือมารดาเป็นบุคคลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับแจ้งการเกิดและออกสูติบัตรให้ตามแบบ ท.ร.๐๓๑ และเพิ่มชื่อเด็กในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ฉบับที่บิดาหรือมารดาของเด็กมีชื่ออยู่

กรณีเด็กเกิดต่างท้องที่ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งออกสูติบัตรตามแบบ ท.ร.๐๓๑ ให้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คัดสำเนารายการสูติบัตรฉบับดังกล่าวแจ้งไปยังนายทะเบียนของสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่บิดาหรือมารดาของเด็กมีชื่ออยู่เพื่อดำเนินการเพิ่มชื่อเด็กลงในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ฉบับเดียวกับบิดาหรือมารดาของเด็ก

กรณีเด็กเกิดในท้องที่อื่นซึ่งอยู่นอกเขตสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่บิดาหรือมารดามีชื่อในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ให้นายทะเบียนปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการเกิดหรือการตายต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่อื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อรับแจ้งการเกิดและออกสูติบัตร ท.ร.๐๓๑ ให้เพิ่มชื่อเด็กในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ฉบับที่บิดาหรือมารดาของเด็กมีชื่ออยู่

ข้อ ๑๒ การรับแจ้งการตายของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ถ้าแจ้งต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งประจำหมู่บ้าน หรือนายทะเบียนผู้รับแจ้งมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถออกมรณบัตรได้ในวันที่ได้รับแจ้งการตาย ให้ใช้แบบพิมพ์ใบรับแจ้งการตาย (ท.ร.๔ ตอนหน้า) ในการรับแจ้งแล้วรวบรวมพยานหลักฐานส่งให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งประจำสำนักทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและออกมรณบัตรให้แก่ผู้แจ้งตามแบบ ท.ร.๐๕๑ และจำหน่ายรายการของบุคคลที่ตายในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ที่ผู้นั้นเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติ

กรณีคนตายต่างท้องที่ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งออกมรณบัตรให้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คัดสำเนารายการมรณบัตรฉบับดังกล่าว แจ้งไปยังนายทะเบียนของสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่ผู้ตายมีชื่ออยู่เพื่อดำเนินการจำหน่ายรายการบุคคลในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก)

กรณีคนตายในท้องที่อื่นซึ่งอยู่นอกเขตสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่มีชื่อในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ให้นายทะเบียนปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการเกิดหรือการตายต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่อื่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อรับแจ้งการตายและออกมรณบัตร ท.ร.๐๕๑ แล้วให้จำหน่ายรายการบุคคลในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ฉบับที่ผู้ตายมีชื่ออยู่

ข้อ ๑๓ กรณีการตายของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเป็นการตายโดยผิดธรรมชาติหรือเกิดจากโรคติดต่ออันตราย ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีของคนไทยหรือคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่มีชื่อในทะเบียนบ้านตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๔ การแจ้งการย้ายที่อยู่ตามทะเบียนประวัติ ท.ร.๓๘ ก ของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน จะกระทำได้ในกรณีการย้ายภายในเขตสำนักทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้นั้นได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติไว้ เว้นแต่

(๑) กรณีบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเป็นผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นกรณีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ย้ายที่อยู่ได้ภายในเขตพื้นที่ควบคุมการอยู่อาศัยตามที่ราชการกำหนด หรือย้ายที่อยู่ออกนอกเขตพื้นที่ควบคุมการอยู่อาศัยได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ราชการกำหนด

/ (๒) กรณีบุคคล...

(๒) กรณีบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเป็นผู้เยาว์ อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้ย้ายที่อยู่ได้ตาม ภูมิลำเนาของบิดาหรือมารดา หรือผู้รับบุตรบุญธรรม หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มี ชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนบ้าน ท.ร.๑๓ หรือ ท.ร.๑๔ หรือทะเบียนประวัติ ท.ร.๓๘ ก

การแจ้งย้ายที่อยู่ของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่อยู่ในการอุปการะของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชนที่จดทะเบียนตามกฎหมาย จะต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงาน ดังกล่าว โดยในการแจ้งย้ายที่อยู่สำหรับบุคคลที่ป่วยเป็นโรคทางจิตประสาทหรือพิการทางสมอง หรือเด็ก ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบหน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ทำหน้าที่แจ้งย้าย

ข้อ ๑๕ การแจ้งการย้ายที่อยู่ของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน มิให้ใช้วิธีการแจ้งย้าย ปลายทาง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทะเบียนกลางหรือผู้ที่ผู้อำนวยการทะเบียน กลางมอบอำนาจ

ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับแจ้งการย้ายออกและย้ายเข้า ดังนี้

ก. การย้ายออก

(๑) ให้เรียกตรวจหลักฐานของผู้แจ้งและผู้ที่จะย้ายที่อยู่ ได้แก่ บัตรประจำตัวผู้แจ้ง หลักฐานการยินยอมให้ย้ายที่อยู่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) บัตรประจำตัวหรือเอกสารแสดงตน และ แบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ข) ของผู้ที่จะย้ายที่อยู่ และหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

(๒) ตรวจสอบรายการบุคคลผู้แจ้ง และผู้ที่จะย้ายที่อยู่จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ในระบบคอมพิวเตอร์

(๓) กรณีบุคคลดังกล่าวมีรายการถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ให้ออกใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ตามแบบ ท.ร.๐๗๑ ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ มอบให้แก่ผู้แจ้ง

(๔) หมายเหตุการแจ้งย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

(๕) เมื่อได้รับใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ท.ร.๐๗๑ ตอนที่ ๒ จากสำนักทะเบียนปลายทาง ให้จำหน่ายรายการของบุคคลที่ย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

ข. การย้ายเข้า

(๑) ให้เรียกตรวจหลักฐานใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ตามแบบ ท.ร.๐๗๑ ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ จากผู้แจ้ง บัตรประจำตัวผู้แจ้ง บัตรประจำตัวหรือเอกสารแสดงตน และแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ข) ของบุคคลที่ย้ายที่อยู่ หลักฐานการยินยอมให้อาศัยอยู่ในบ้านจากเจ้าบ้าน (ถ้ามี)

(๒) เพิ่มรายการของผู้ย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร.๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

(๓) ส่งใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ท.ร.๐๗๑ ตอนที่ ๒ คืนสำนักทะเบียนต้นทาง

ข้อ ๑๖ การเพิ่มชื่อบุคคลที่เคยได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทาง ทะเบียนในทะเบียนบ้าน ท.ร.๑๓ หรือ ท.ร.๑๔ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการภายในสำนักทะเบียนเดียวกัน หรือต่างสำนักทะเบียน ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นใช้วิธีการเปลี่ยนสถานะทาง ทะเบียนราษฎรโดยให้บันทึกเลขประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเดิมไว้ด้วยทุกราย เพื่อให้สามารถ ตรวจสอบประวัติความเป็นมาทางทะเบียนของบุคคลนั้นได้จากฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

ข้อ ๑๗ ผู้มีส่วนได้เสียที่มีความประสงค์จะขอตรวจ คัด หรือคัดและรับรองรายการทะเบียน ประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนได้ที่สำนักทะเบียนกลาง หรือสำนัก ทะเบียนที่มีระบบงานทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์แห่งใดก็ได้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกระทรวง

/การตรวจ คัด...

การตรวจ คัด หรือคัดและรับรองรายการทะเบียนประวัติตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนตรวจหรือคัดสำเนารายการจากทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่จัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรตามแบบ พ.ร. ๓๘ ข

ข้อ ๑๘ ให้นายทะเบียนตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนประวัติให้ถูกต้องเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ หากตรวจพบหรือได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ารายการในทะเบียนประวัติของผู้ใดไม่ถูกต้องหรือมีการแจ้งรายการซ้ำซ้อน หรือบุคคลนั้นสิ้นสุดการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร หรือเดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ ให้นายทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติม จำหน่าย หรือดำเนินการอื่นใดให้ข้อมูลดังกล่าวมีความถูกต้อง

ข้อ ๑๙ การแก้ไขและการจำหน่ายชื่อและรายการบุคคลในทะเบียนประวัติ เอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นและฐานข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นปฏิบัติตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยในส่วนของทะเบียนประวัติให้ดำเนินการเช่นเดียวกับทะเบียนบ้าน

การคืนรายการของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ถูกจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด และเมื่อได้รับการคืนรายการบุคคลแล้วให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวมีชื่อและรายการในทะเบียนประวัติต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติก่อนวันที่ถูกจำหน่าย

ข้อ ๒๐ แบบพิมพ์การทะเบียนราษฎรสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้ ดังนี้

(๑) พ.ร.๐๓๑ เป็นสูติบัตร

(๒) พ.ร.๐๕๑ เป็นมรณบัตร

(๓) พ.ร.๐๗๑ เป็นใบแจ้งการย้ายที่อยู่

(๔) พ.ร.๓๘ ก เป็นทะเบียนประวัติสำหรับลงรายการบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน

(๕) พ.ร. ๓๘ ข เป็นแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ซึ่งคัดจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ข้อ ๒๑ การจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน รวมถึงการดำเนินการอื่นใดที่นายทะเบียนได้ดำเนินการตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้คงมีผลใช้ได้ต่อไป และให้นำระเบียบนี้ไปใช้กับบุคคลที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ด้วย

ข้อ ๒๒ ผู้ที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติตามมาตรา ๑๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ถ้าผู้นั้นอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี และมีคุณสมบัติอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร

/(ฉบับที่ ๓)

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ หากประสงค์จะมีสัญชาติไทย ให้ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่น ณ สำนักทะเบียนที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาตามทะเบียนประวัติหรือทะเบียนบ้าน ตามแบบทำทะเบียนนี้ พร้อมด้วยพยานหลักฐาน ได้แก่ บัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ยังไม่หมดอายุ หนังสือรับรองความเป็นคนไร้รากเหง้าที่ออกโดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือหน่วยงานของรัฐที่มีสถานะเช่นเดียวกับสถานสงเคราะห์ หรือนายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตแห่งท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่หรือตามหลักฐานทะเบียนประวัติ เว้นแต่กรณีคนที่ป่วยทางจิตประสาทหรือพิการทางสมองมีอาการเลอะเลือนที่มีหนังสือรับรองจากแพทย์ของสถานพยาบาลที่ทำการรักษาบุคคลดังกล่าวนั้นเป็นหลักฐาน และหลักฐานอื่นที่แสดงถึงการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน เช่น หลักฐานการรับตัวเด็กของหน่วยงานที่รับเด็กไว้อุปการะ หลักฐานการศึกษา หลักฐานการรักษาพยาบาล ใบสุทธิพระ เอกสารหรือวัตถุพยานที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของทางราชการหรือการบริการสาธารณะ หรือการประพฤติปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาวไทย เอกสารการสำรวจบุคคลในหมู่บ้านหรือชุมชนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ รายงานการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้านหรือประชาคมหมู่บ้านหรือชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย เป็นต้น

เมื่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับคำร้องขอมีสัญชาติไทยพร้อมพยานหลักฐานจากผู้ร้องครบถ้วนแล้ว ให้ตรวจสอบว่าผู้ร้องมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง หรือไม่ ทั้งนี้ การพิจารณาว่าบุคคลที่ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้นับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติจนถึงวันที่ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย เว้นแต่ผู้นั้นมีและแสดงเอกสารอื่นที่แสดงถึงการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่รับคำร้องตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของเอกสารดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารนั้น และสอบสวนพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือและรู้จักผู้ขอมีสัญชาติไทยเป็นอย่างดี จำนวน ๓ คน เพื่อรับรองการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่อง และเป็นผู้มีความประพฤติดี

ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอมีสัญชาติไทย แล้วรวบรวมคำร้องและพยานหลักฐานของผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติจะได้รับสัญชาติไทยส่งให้นายทะเบียนจังหวัดหรือนายทะเบียนกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นและส่งเรื่องให้สำนักทะเบียนกลางภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่รับเรื่องจากสำนักทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ หากประสงค์จะมีสัญชาติไทย ให้ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่น ณ สำนักทะเบียนที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาตามทะเบียนประวัติหรือทะเบียนบ้าน ตามแบบทำทะเบียนนี้ พร้อมด้วยพยานหลักฐาน ได้แก่ บัตรประจำตัวบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ยังไม่หมดอายุ หนังสือรับรองความเป็นคนไร้รากเหง้าที่ออกโดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือหน่วยงานของรัฐที่มีสถานะเช่นเดียวกับสถานสงเคราะห์ หรือนายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขตแห่งท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่หรือตามหลักฐานทะเบียนประวัติ เว้นแต่กรณีคนที่ป่วยทางจิตประสาทหรือพิการทางสมองมีอาการเลอะเลือนที่มีหนังสือรับรองจากแพทย์ของสถานพยาบาลที่ทำการรักษาบุคคลดังกล่าวนั้นเป็นหลักฐาน และหลักฐานอื่นที่แสดงถึงการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน เช่น หลักฐานการรับตัวเด็กของหน่วยงานที่รับเด็กไว้อุปการะ หลักฐานการศึกษา หลักฐานการรักษาพยาบาล ใบสุทธิพระ เอกสารหรือวัตถุพยานที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของทางราชการหรือการบริการสาธารณะ หรือการประพฤติปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาวไทย เอกสารการสำรวจบุคคลในหมู่บ้านหรือชุมชนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ รายงานการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้านหรือประชาคมหมู่บ้านหรือชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย เป็นต้น

เมื่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับคำร้องขอมีสัญชาติไทยพร้อมพยานหลักฐานจากผู้ร้องครบถ้วนแล้ว ให้ตรวจสอบว่าผู้ร้องมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้รับสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๙/๒ วรรคสอง หรือไม่ ทั้งนี้ การพิจารณาว่าบุคคลที่ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทยตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้นับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติจนถึงวันที่ยื่นคำร้องขอมีสัญชาติไทย เว้นแต่ผู้นั้นมีและแสดงเอกสารอื่นที่แสดงถึงการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลานาน ให้นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่รับคำร้องตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของเอกสารดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารนั้น และสอบสวนพยานบุคคลที่น่าเชื่อถือและรู้จักผู้ขอมีสัญชาติไทยเป็นอย่างดี จำนวน ๓ คน เพื่อรับรองการมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่อง และเป็นผู้มีความประพฤติดี

ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วันนับแต่วันที่รับคำร้องขอมีสัญชาติไทย แล้วรวบรวมคำร้องและพยานหลักฐานของผู้ยื่นคำร้องที่มีคุณสมบัติจะได้รับสัญชาติไทยส่งให้นายทะเบียนจังหวัดหรือนายทะเบียนกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นและส่งเรื่องให้สำนักทะเบียนกลางภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่รับเรื่องจากสำนักทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ร อดป.....

ผอ.สน.บท.....

ผอ.สทร.....

หน.กง.....

จพง.ปค.....

พิมพ์/ทาน.....

ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง

ว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ เห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลไร้สถานะที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยทุกกลุ่ม โดยให้มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนบุคคลที่ไม่มีชื่ออยู่ในระบบทะเบียนราษฎร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๑) วรรคสอง และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้อำนวยการทะเบียนกลางออกระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำทะเบียนราษฎรไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน” หมายถึง บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรแต่ไม่มีรายการในทะเบียนบ้าน (ท.ร. ๑๓ และ ท.ร. ๑๔) เนื่องจากไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันถิ่นกำเนิดหรือประวัติของบุคคลหรือมีหลักฐานไม่เพียงพอที่นายทะเบียนจะพิจารณาเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน ทั้งนี้ไม่รวมถึงคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมายที่ไม่อยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรือรัฐไม่มีนโยบายผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ

“ทะเบียนประวัติ” หมายความว่า ทะเบียนสำหรับลงรายการของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ซึ่งจัดทำเป็นรายหมู่บ้านหรือชุมชน

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารที่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นออกให้กับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติแล้ว สำหรับใช้เป็นหลักฐานแสดงตัว

ข้อ ๔ ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นจัดให้มีการสำรวจและจัดทำทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ขณะสำรวจอยู่ในเขตของสำนักทะเบียนนั้นๆ ตามแบบ ท.ร. ๓๘ ก และบันทึกข้อมูลไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักทะเบียน

ข้อ ๕ การลงรายการในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ให้นายทะเบียนจดบันทึกโดยละเอียดตามที่ได้รับแจ้ง รายการใดไม่ทราบให้เขียนข้อความว่า “ไม่ทราบ” แต่อย่างน้อยต้องมีรายการชื่อตัว ชื่อสกุล(ถ้ามี) ที่อยู่ เลขประจำตัว และวันเดือนปีเกิด หรืออายุ (ถ้าทราบ)

รายการชื่อตัว ชื่อสกุล และวันเดือนปีเกิด หรืออายุของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนกลุ่มที่มีความผิดปกติหรือพิการทางสมอง ให้ลงรายการตามที่อยู่อุปการะดูแลแจ้ง

รายการที่อยู่ตามวรรคหนึ่ง ให้ลงเลขที่บ้านของบ้านซึ่งบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนพักอาศัยในช่วงเวลาที่มีการสำรวจหรือยื่นคำร้องขอลงทะเบียน ไม่ว่าจะเป็นการพักอาศัยเป็นประจำหรือชั่วคราว สำหรับบุคคลซึ่งไม่มีที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่งให้ลงรายการเฉพาะชุมชน หรือหมู่บ้าน ตำบล

ข้อ ๖ เพื่อความสะดวกในการจัดทำทะเบียนประวัติหรือปรับปรุงฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนอำเภอและนายทะเบียนท้องถิ่นกำหนดเลขประจำตัวประชาชนให้บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนคนละหนึ่งเลขไม่ซ้ำกัน

เลขประจำตัวของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ประกอบด้วยเลข ๑๓ หลักตามที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้จัดทำทะเบียนประวัติตามข้อ ๔ แล้ว ให้จัดทำบัตรประจำตัวตามแบบท้ายระเบียบนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด มอบให้บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเก็บไว้เป็นหลักฐานแสดงตัว

ข้อ ๘ ให้สำนักทะเบียนกลางจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ โดยแยกต่างหากจากฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของคนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร. ๑๓ และ ท.ร. ๑๔)

รายการทะเบียนประวัติที่จัดเก็บในฐานข้อมูลอย่างน้อยต้องมีรายการตามทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ลายพิมพ์นิ้วมือ และภาพใบหน้า และจะมีข้อมูลที่จำเป็นอื่นๆ อีกก็ได้

กรณีหน่วยงานของรัฐมีความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงาน สามารถร้องขอเชื่อมโยงข้อมูลได้ ทั้งนี้ตามวิธีการที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด

ข้อ ๙ การรับแจ้งการเกิดบุตรของคนที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนเรียกหลักฐานเพื่อตรวจสอบว่าเด็กที่เกิดได้สัญชาติไทยหรือไม่ หากพบว่าเป็นคนสัญชาติไทยหรือเป็นคนไม่มีสัญชาติไทย ให้ปฏิบัติในการรับแจ้งการเกิดและเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตามระเบียบ

สำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่หากไม่สามารถวินิจฉัย
สัญชาติของเด็กได้ ให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งออกสูติบัตรให้ตามแบบ ท.ร. ๐๓๑ และเพิ่มชื่อเด็กใน
ทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ฉบับที่บิดาหรือมารดาของเด็กมีชื่ออยู่

กรณีเด็กเกิดต่างท้องที่ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งออกสูติบัตรตามแบบ ท.ร. ๐๓๑
ให้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คัดสำเนารายการสูติบัตรฉบับดังกล่าวแจ้งไปยังนายทะเบียนประจำสำนัก
ทะเบียนอำเภอหรือสำนักทะเบียนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่บิดาหรือมารดาของเด็กมีชื่ออยู่เพื่อดำเนินการ
เพิ่มชื่อเด็กลงในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ฉบับเดียวกับบิดาหรือมารดาของเด็ก

ข้อ ๑๐ การรับแจ้งการตายของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้ใช้แบบพิมพ์
ใบรับแจ้งการตาย (ท.ร. ๔ ตอนหน้า) และเมื่อรับแจ้งการตายแล้วให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งออก
มรณบัตรให้ผู้แจ้งตามแบบ ท.ร. ๐๕๑ และจำหน่ายรายการของบุคคลที่ตายในทะเบียนประวัติ
(ท.ร. ๓๘ ก) ที่ผู้นั้นเคยมีชื่ออยู่

กรณีการตายต่างท้องที่ เมื่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งออกมรณบัตรให้ตามวรรคหนึ่งแล้ว
ให้คัดสำเนารายการมรณบัตรฉบับดังกล่าว แจ้งไปยังนายทะเบียนประจำสำนักทะเบียนอำเภอหรือ
สำนักทะเบียนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่ผู้ตายมีชื่ออยู่เพื่อดำเนินการจำหน่ายรายการบุคคลในทะเบียน
ประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก)

ข้อ ๑๑ กรณีการตายของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนเป็นการตายโดยพิ
ษณชาติหรือเกิดจากโรคติดต่ออันตราย ให้นายทะเบียนถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีของคนไทย
หรือคนไม่มีสัญชาติไทยตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ.
๒๕๓๕

ข้อ ๑๒ บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่ประสงค์จะย้ายที่อยู่ ถ้าเป็นผู้ที่อยู่ในการ
สงเคราะห์ดูแลของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนหรือบุคคลใด จะต้องได้รับ
ความยินยอมจากหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำหน้าที่สงเคราะห์หรือดูแลบุคคลดังกล่าวโดยในการแจ้ง
ย้ายที่อยู่สำหรับบุคคลที่ป่วยเป็นโรคทางจิตประสาทหรือพิการทางสมอง หรือเด็ก ให้ผู้บังคับบัญชา
หรือผู้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบหน่วยงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้อุปการะแล้วแต่กรณี เป็น
ผู้ทำหน้าที่แจ้งย้าย

ข้อ ๑๓ การรับแจ้งการย้ายที่อยู่ของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียน
ผู้รับแจ้งการย้ายออกและย้ายเข้า ดำเนินการ ดังนี้

ก. การย้ายออก

(๑) ให้เรียกตรวจหลักฐานของผู้แจ้งและผู้ที่จะย้ายที่อยู่ ได้แก่ บัตรประจำตัวผู้แจ้ง หลักฐานการยินยอมให้ย้ายที่อยู่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) บัตรประจำตัวหรือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ข) ของบุคคลที่จะย้ายที่อยู่ และหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

(๒) ตรวจสอบรายการบุคคลผู้แจ้ง และบุคคลที่จะย้ายที่อยู่จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรในระบบคอมพิวเตอร์

(๓) เมื่อพบว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการถูกต้อง ให้ออกใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ตามแบบ ท.ร. ๐๓๑ ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ มอบให้แก่ผู้แจ้ง

(๔) หมายเหตุการแจ้งย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

(๕) เมื่อได้รับใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ท.ร. ๐๓๑ ตอนที่ ๒ จากสำนักทะเบียนปลายทาง ให้จำหน่ายรายการของบุคคลที่ย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

ข. การย้ายเข้า

(๑) ให้เรียกตรวจหลักฐานใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ตามแบบ ท.ร. ๐๓๑ ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ จากผู้แจ้ง บัตรประจำตัวผู้แจ้ง บัตรประจำตัวหรือแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ข) ของบุคคลที่ย้ายที่อยู่ หลักฐานการยินยอมให้อาศัยอยู่ในบ้านจากเจ้าบ้าน (ถ้ามี)

(๒) เพิ่มรายการบุคคลของผู้ย้ายที่อยู่ในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) ของสำนักทะเบียน

(๓) ส่งใบรับแจ้งการย้ายที่อยู่ ท.ร. ๐๓๑ ตอนที่ ๒ คืนสำนักทะเบียนต้นทาง ข้อ ๑๔ บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนผู้ใดได้รับการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน ท.ร. ๑๓ หรือ ท.ร. ๑๔ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนจำหน่ายรายการบุคคลและเลขประจำตัวของผู้นั้นในทะเบียนประวัติ (ท.ร. ๓๘ ก) และฐานข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์

ข้อ ๑๕ ให้นายทะเบียนตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลทะเบียนประวัติให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ หากตรวจพบหรือได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ารายการในทะเบียนประวัติของผู้ใดไม่ถูกต้อง หรือมีการแจ้งรายการซ้ำซ้อน ให้นายทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติม จำหน่าย หรือดำเนินการอื่นใดให้ข้อมูลดังกล่าวมีความถูกต้อง

ข้อ ๑๖ การจำหน่ายชื่อและรายการบุคคล และการแก้ไขรายการในทะเบียนประวัติ เอกสารการทะเบียนราษฎรอื่นและฐานข้อมูลทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้นายทะเบียนปฏิบัติตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยในส่วน of ทะเบียนประวัติให้ดำเนินการเช่นเดียวกับทะเบียนบ้าน

ข้อ ๑๗ บัตรประจำตัวของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนและแบบพิมพ์การทะเบียนราษฎรสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ให้เป็นไปตามแบบทำระเบียบนี้ ดังนี้

- (๑) ท.ร. ๐๓๑ เป็นสูติบัตร ใช้สำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน
- (๒) ท.ร. ๐๕๑ เป็นมรณบัตร ใช้สำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน
- (๓) ท.ร. ๐๗๑ เป็นใบแจ้งการย้ายที่อยู่ ใช้สำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน
- (๔) ท.ร. ๓๘ ก เป็นทะเบียนประวัติสำหรับลงรายการบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน
- (๕) ท.ร. ๓๘ ข เป็นแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน ซึ่งคัดจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ลงชื่อ) สุจิต ปัจฉินันท์

(นายสุจิต ปัจฉินันท์)

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ข้อกำหนดเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชนของบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามระเบียบ
สำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน
พ.ศ. ๒๕๔๘

อนุสนธิตามข้อ ๖ วรรคท้าย ของระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการสำรวจ
และจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๘

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง กำหนดเลขประจำตัวประชาชนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะ
ทางทะเบียน ประกอบด้วยเลข ๑๓ หลัก แบ่งออกเป็น ๕ ส่วน (0-0000-00000-00-0) ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ประกอบด้วยเลข ๑ หลักเป็นเลขศูนย์

ส่วนที่ ๒ ประกอบด้วยเลข ๔ หลัก หมายถึง เลขรหัสสำนักทะเบียนที่สำรวจ
และจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน

ส่วนที่ ๓ และส่วนที่ ๔ รวมกันประกอบด้วยเลข ๗ หลัก หมายถึง ลำดับที่
ของบุคคลในแต่ละสำนักทะเบียน โดยสองหลักแรกของส่วนที่ ๓ กำหนดเป็นเลข ๘๘ หมายถึงกลุ่ม
บุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๕ ประกอบด้วยเลข ๑ หลัก หมายถึง เลขตรวจสอบความถูกต้องของ
เลขประจำตัวแต่ละชุดตัวเลข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) สุจิต ปัจฉิมนันท์

(นายสุจิต ปัจฉิมนันท์)

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง